

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben hához hordva
és vidékre postán küldve:
Egész évre . . . 4 —
Félévre . . . 2 —
Negyedévre . . . 1 —
Egyes szám ára . . . 10

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

HIRDETÉSI DÍJAK:

3 hasábos petitsor egy-
szori hirdetésnél soronként
6 kr. többszöri hirdetés-
nél kr. Bélye gáji 30 kr.
Nyiltör petitsora 0 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Kanizsa utca hává a lap szellemi részét illető minden
kérdésben intéződé.

Keziratok vissza nem adtnak.

FELELŐS SZERKESZTŐK:

PATAKY KÁLMÁN és VACHOTT KÁROLY

Kiadó és laptulajdonos: Szabó György.

KIADÓHIVATAL:

Főutca háza az előfizetők és a lap szöi küldé-
re vonatkozó felszámolások intéződé.

Felhívás előfizetésre.

Az «Alsó-Lendvai Híradó» rövid
lével pályafutásából is megítélheti az
igen tisztelt olvasó-közönség, hogy az
Alsó-Lendva város és vidékének érde-
keit igorokdika teljes erejéből előmozdi-
tani, s mint ilyen feltétlenül szükséges
házagot pótló organum s azt hisszük,
hogy az elmúlt félév alatt kitűnött ne-
meze feladatát megküszelítette.

Miért is július hó 1-ő napjával új
előfizetést nyitunk lapunkra, s felkérjük
az igen tisztelt olvasó-közönséget az
«Alsó-Lendvai Híradó» minél nagyobb
pártolására és terjesztésére.

Előzetes feltételek:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyedévre . . . 1 frt.

A vidéki előfizetők az «Alsó-
Lendvai Híradó» kiadóhivatalához kü-
ldendők.

Alsó-Lendva. 1889. július hó.

Nyolczás magyar indult utra e hó
2-án a párisi világkiállítás megzenni, hol
most gyönyörködhetnek a beke nagy mi-
vében, melyet a folyton háborus velleit-
sokkal gyanusított francia köztársaság al-
kottak a maga és az emberiség diosé-
gére, hol össze van halmozva mindaz, a
mit az emberi ész és erő véghezvihetett.

TÁRCSA

«A Hercules víze» czimű regényböl.

Angolból fordította: Vachott Károly.
(Folytatás.)

Az alvó szépség.

A kavház és vendéglő a Hercules fürdő
régi utcajában nem pihent a telen át, mint a
«Cursalon» s az új vendéglő. Csöndes félku-
latban élt a hideg hónapok alatt s nyitott sz-
mekkel néze a sok bezárt szemet körülötte. Mi-
don az egész város jégbe borult s a hegyoldat
fát a hó terhe alatt nyögtek, a régi kavház be-
sécében egy kis szoba melve barlanghoz volt ha-
sonló, azon eszéki szűz ember menhelye, ki
ket költéségek ide csaltot, s kik itt húzódtak
meg egy társaságban beszélgetve, mely hely-
ség egy elősöbrendű kosmáros berelt ki telen
át fele aron, s míg a hopychok eleptek az ab-
lakokatt, szivarok füstje az alacsony boltozat
vissza verődve, vastag rétegek rakodott le a
piszkos falakra. Nyaron át a vendégek kívül a
csarnokban étkeztek, s étkeiket olcander s grán-
át almák árnyában költék el, a Hercules szö-
kötü zenéje mellett, mert éppen ez előtt áll a
köfalk alapzata társzkodva s örvize a vízet
mely lábat átjárja.

Mert az olcander s gránát almák félre
voltak rakva s a yeranda tirsen át székék s asz-
talok nélkül, még ilyenkor mindenki az alacsony
a piszkos cédő szobába húzódtak, mert majus
kedelte, itt egyszersmind az évad kezdete is.

hol megdumálhatják a világ egyik olyan
csodáját, mely alkotással a párisi világki-
állítás s egyuttal a francia nemzet hírneve
örök időkre fenmarad; mindezek megte-
kintése s tanulmányozása, s az ezekből
meritendő okulás volt az egyik cél, a mi
a magyaroknak ezen nagyobb csoportját
együttessen vezérli a világ legszebb
városába.

Megindult tehát július 2-án a nyolcz-
száz magyar Páris felé, megelőzte már
száz meg száz s talán még követni fogja
ezer meg ezer: s bizonyára neia demon-
stráció czéljából mennek oda, hanem vilá-
gtapasztalás, ismeretgyűjtés és okulás végett,
mely ezuttal még élvezettel és gyönyörrel
is párosítható, mert régi dolog, hogy ta-
lálni még ismereteket sem tud senki oly
behezülődsen, mint a francia.

De az a nyolczszáz ember, a mely
július hó 2-án indult a kiállításra nem megy
egyesen oda, hanem utba éjti Felső-
Olaszországot is s megállapodik Turinban,
mely Olaszország ezen legmodernebb éri-
tési s ugyszóvala legelragadóbb fekvési
városa, hol az északi és déli égvő minden
költészte ölelezkik, az örökös hó a palma
növelő napugarral.

De a magyar társaságot nem a ter-
mesztet elragadó bájai állítják meg itten,
hanem megállítja az, hogy évtizedek óta
lakik itten Kossuth Lajos, a 87 éves agy.
A nagy múlt emléke, a nevezék füződő

A kosmáros egyetlen vendége egy román
orvos, ki telen át Bukarestben folytatja gyor-
klatát, nyaron pedig a Hercules fürdőben. É román
fekete kezes haja, erős, izmos férfi, ki rendkívül
kedvelője a kavának s szeszis italoknak. Saját
társaság joforann megúvna, az orvos örökös szerte
kezdett tégkinteni a rövid utczán fél és félfe,
azon reményben, hogy szemei majd valamely is-
merős alakon akadnak meg, de senki sem jelent-
kezik.

«Hozz nekem újságot, hallod-e?» monda egy
koppott fekete kabatos embernek, ki éppen most
lépett a szobába.

A koppott fekete kabatos ember vállain ke-
resztül tar merészvén szemelt, nem hozott újságot.
Egy füngy pincér rohant azonban rögtön oda,
kezében négy nap újságot lobogtatva, s el-
fojtott hangusoga, hogy ama koppott fekete
kabatos férfi a tulajdonos, s szetszik tudni egy
tulajdonos.

«Hogy-hogy?» ellenkezék a román, «hiszen
ez ideig mint pincér szolgált, emlékszem ta-
valólyról, mindig ő választotta a tányérokat.»

«Oh tavaly, igen,» susoga a pincér fjeleten,
«de tetszik tudni a telen nölve teia a tulaj-
donos,» még csöndesebb hangon — «az első
férje agy lötte magat, — alig hallható hang-
on, — nem tudott okosabban teeni.»

«Ah értém,» monda a román felfogva a
helyzetet.
A Cserna vígy környezete telen esakugyan
olyan volt, mely reá viheti az embert, hogy nöl
vegye magányját, vagy meggyilkolja magát esupa
változtatósok kedvért. A román orvos emléke-

csodás történeti szerep, de maga a lélek
és szív nagysága is, mely őt oly kivételes
alakká avatta e század folyamban, ön-
kénytelenül is serkenti az arra felé járó
honfiakat, hogy magyar hazánk e tüne-
menyét, örök büszkeségét okvetlenül meg-
látogassák.

Mennek hozzá a magyar zarándokok
azzal a kegyelettel, melyvel az igazhívó
Mekka felé zarándokol, hogy bemutatssák
nekik halájuk adóját, s megvigyék a magyar
nemzetnek őszinte tiszteletét, melyvel a
dózik multjának, szellemi és jellembeli
nagyságának. Az egész nemzet, Hisz-
képviselve van a zarándokok közt a tár-
sadalom minden rétege faj és nem külömb-
ség nélkül. Ö közkínese a nemzetnek, kihez
mindenkinek joza van, a kik csak szeretni
tudják hazájukat. S a nyolczszáz magyar
nem politikát csinálni megy látogatásával,
valaminet nem csinál semmiféle politikát
sem Turinban sem Párisban, de az előbbi
helyben látni és hallani akarja azon nagy
embert, a kinek varázslatos történelmi alak-
ján kegyelettel csűg minden magyar
ember szíve, a kármiféle politikát
valljon is.

Levél a szerkesztőkhöz.

Sümégh, 1889. június 23-án.

Azt hallottam, hogy a magyar ember nem
engedi más által kisodorintani a bajusát, Pedig
dehogyan nem. Hiszen mi sümegk mindnyájan
magyarok vagyunk, sőt mi több, nekem nincs is

zett a tulajdonos nőre, s a mint ismeré kecselt,
nem tartja lehetetlennek, hogy a második férfi is
angyolije magát a jövő telen, mint az első tevé
a multban, lévén az már egész járvány, hazaszag
s öngyilkosság egymást végtelen sorban váltogatva
számos telegen keresztül. Szegem teleg! s a ha-
zazag ép oly szomorú miat az öngyilkosság, va-
lamint az öngyilkosság ép olyan, vig, mint a ha-
zazag.

«Hozz nekem más újságot, — a Pester
Lloydot.»

«Nem kapható még, előfizetésünk csak 15-
öt kezdődik, Telen csak kettő jár. — Az új tulaj-
donos,» ismét lenyoma hangját, — «másképp ren-
dezés az ügyeket.»

«Me Herce,» kiáltott fel a román, mosdatlan
kezeivel fésületlen hajába kapva, mely soha
ollót nem látott, s hosszú fűrtekenk omlott vállaira.

Az orvos, mint maga is elismeré magáról,
szelid, s benyomásoknak engedő férfi volt. Ma-
gán életében nagy hajlammal bírt a versírásra
román nyelven, s különös, hogy a versek soha
sem voltak néhezét intézve. Nyilvános életében,
azonban legnagyobb kedve telt a zűt játékok,
zombi előadások s más nyilvános mulatságok ren-
dezésében. Ugylátásuk jobban szíven viselé a kö-
zönség mulatásait, mint annak egészéget. Min-
dig azt álltta, hogy nyolcz gyermekje mindéggyék
rendkívül szereti, de a gyakorlatilag gondolkó
nyavall esupan annyiban agy teleg a nevelés
gondjait, a menyiben néha futólag megölés s
megokola gyermekeit.

A teli elhagyatottság képet, melyet a susogó
pincér előtte lefestett, lehangoza résztevé kedé-

hajuzsom, mégis kisodortották: akárvan — nem akárvan túzóltok! kért bennünket. Egyre azt hallgatták, hogy nem kell túzólni egyesület, mi nek az újítás, költséggel jár, meg aztán a különböző társadalmi osztályok érintkezése folytan véletlenül valami kis emelkedés talál mutatkozni művelődés tekintetében, továbbá a minapban mikor az a 86 ház legégett sem tudtak volna segíteni a túzótlók, és épen ezért az egész csak felesleges parádé. Ilyen és még angolosbíz szöszszenekek is jártak, úgy hogy a haladás emberében, bátoraságban tőtagasat állhatott a hazaszeretők, mert előre láthatta, hogy erőkődése a pusztában kiható szava.

Amikor városunk haladásának nemcsak a cső konyvós ósidiag, hanem azon bámulatos elszárgelteltség is gátat vet, mely egyémbert annyira a másik felé emeli. Nem kutatom ennek okait, csak Nagy Napoleonra hivatkozom, a ki Jólevőn Aegypten legmagasabb piramisról, felnézett és így szólt: »Most is akkora vagyok mint ott fenn.« Igen ám, könnyű neki, mert ő nagy...

De hagyjuk, hiszen épen azt akartam elmondani, hogy a chinai fél, mely eddig emberem teremtés nélkül elküldött, alapján megrendült. Meg alakult Sümegen a túzólni egyesület még pedig a kényver elbűvölésére tekintetből önkényű. Az egyesület szellemi és anyagi ügyeinek vezetését kivétel nélkül olyan férfiak kezében van letelve, kik akarnak is, tudnak is udvösen munkálkodni a társadalom érdekében, felhasználva azon csekély időt is, mely hivatalos elfoglaltságuk mellett időre marad.

Ma adták az egyesület magyaról először nyílvános életét, midőn a »Lóvívó« kertben népművelő társulat rendezett. Először volt alkalmunk Sümegen együtt látni a társadalom minden osztályát, és pedig a legszebb egyetértésben. Nagy jelentőségű mozzanatok és késő városban, a hol az erőködés működése nélkülözhetlen, milyet nagyobb szabású intézményről van szó.

A múltéjsz kezdete három órára volt kitűzve, akkor indult meg a mar egyváruhas túzólni egyesület a Florian térről a fouteznan keresztül óriási néptömeggel által kísérve. Alig telora művelődés megkezdődött a táncz, de kizárólag csak néhány földmívelés és iparos család jelenlétében. Ott óra tájban már aggodni kezdettünk, de helyes események várt reánk, mert megindult az iparosok, majd az intelligencia áradata is. Meglett a nagy kert olyan vezetés közönséggel, a melyt még nem sokszor lehetett látni. A túzólni egyesület pontyok szerint helyezkedtek ugyan el, így kilyektek a tánczólni csoportok is, de nem teljes határozott körvonalakkal. Az első négyes után Zaborsky Elek ügyvéd ur, mint az egyesület ügyésze, egy asztalra állva megszokott felemárvát fejtette az egyesület közművelődési horderejét, közben szikrázó anekdotákkal tartván fenn a lel-

kesült közönség figyelmét. Majd ismét fölött a táncz, az asztalnál vídám csoportok társalgottak, dörögve a nap hősséi. A második négyes után, egy órákor Simon Ferenecz takacs lelkes felhangon mondtott a főpáranosoknak. Szavait harsogó eljőn s a keszélyű túzólni trombitás néhány népdala követte. A társaság röggeli 4 óráig maradt együtt. Olyan bámulatos rend és figyelem volt az egész mulatság alatt észlelhető, hogy páriát egyikünk sem latta. Sok volna mindazok nevét felsorolni, kik azt megérdemelnék, de nem hallgathatjuk el, hogy az oroszlan réz Füzük Gyula (szolgabíró) főpáranosok urnak jutott. Ezen pártalan szorgalom, s a tisztelet és szeretet legmagasabb kiáltása, mely alkalmas volt hivatalos megemlékezésre az alkalommal történt helyi drámai színművet gyönyөгűséggel, böles mérséklettel egyfeszite megkedveltem. Nagy részt nek köszönhető, hogy a közönség azon hajattással tavozott, valha ezen összejevet, mely Sümeg újászületését jelzi, minél hamarabb ismét dand. A rendkívüli olcsó belépti jegyek dacára 193 fit volt a bevétel. Szívünkbeli örövendük a szép és gyors sikernek. Ellens a testvérség, éljen Sümeg város lelkes polgársága!

Récz Béla.

A világ folyása.

A mult hét legvezetesebb eseményét képező Obrenovics Sándornak Mihály metropolita általi kiralyvály történet felkutatása. A kis tüzőnharom éves király látható megindultsággal vette magat alá a szertartásnak s midőn fejt a szent-ajálki érintés eszlápadt, pedig ez még csak kezdete a gyermekkirály szereplésének s hogy mily szertartásnak mentek a világ történelmében a határláppango kanakusák bácsi arról még fogalmat sties.

Az ünneplő elkészült fel volt, volt aguzas, szoklás s csak úgy özőnlöttek az udvölzö tavirakot, s mindene Persiani orosz követ megelgedetten mosolygott a hátterben.

De ne avatkozzunk mi oroszország állatomos ügyeibe, hisz úgy sem ezelnük azokból következtetéseket vonni le, térjünk át derülebb tárgyra s kísérjük figyelemmel királyunk uticévet, midőn a hadgyalorlatok fogja meglátogatni, első sorban a galicziai hadgyalorlatokhoz utazik s Jaroslavan Simenszky grófnak fog lakni. Janen Krakovecz fogja fogatni, meg hal a losszgy gyaralorlatok fognak lefolytani, onnan Leitinschibe utazik hol Thuro-Taxis herceg vendége lesz. Végre Kisberre megy, onnan Gödöllőre, hogy az Üllő és Tápó-Súly mellett végbemenő hadgyalorlatoknál jelen lehessen.

Hiszen szépek is azok a hadgyalorlatok, de sokba kerülnek, mar több mint három hete izadának Béesben a roppant hőségekben a magyar és osztrák delegatio tagjai s tárgyalják a had-

tyat kezével simogatta, »nem lehet messze, ha te itt vagy, azt hittem medvék után jár.«

»Mindjárt fog jönni.« susogta a német orvos úrsáshoz. »In ott jön már a Hercules kő német. Talán tud valami újat.«

A kávéház ajtaja ismét nyirkogott sarkáiban s egy fiatal férfi, szürke, zold színűn vadász kabátba öltözve, fején tollas kalappal, vállán puskával lépett be az ajton.

»Egy pohár cognacot gyorsan!« kiáltta megvalya az ajtonban.

Az ideges pincéz, hajlongva rohant a páranost teljesíteni; azonban a koszmáros rögtön vissza esve régi szolgálatkészsé hangulatába, maga fölött a cognacért, s hozza a poharat egy taléval oly ügyesen egyensúlyozva, mint az előbbeni általános tanuló.

A két orvos felkelt s udvariasan meghajta magát, mindenik saját módja szerint, — a német mélyen, a román színesiesen s alia maradtak az úraság jelenlétében, noha ez nyajas közmodulatlal leülése tört öket.

»Báró ur, kezdé a román orvos, kinek ter mészete nem sok bíra ki az alázatosságát, még a hatalmas volgykirály jelenlétében sem, »nem méltoztatok tudni, mi tévő lesz itt az újon érkezett angol lord?«

»Valószínűleg felakasztja magát, viszonz az ifju báró szavakotvált ügyességel, ki írtívten ki a cognacot, s az úres poharat oda nyújtva a hajlongó koszmárosnak.«

»Nem tudnánk valami módot találni, hogy megmentsük az öngyilkosságtól?« szólt a doctor, egy széklet téve a báró számára.

»Az ötnök nélkülum kell kitalálnia Koko-

vígyi költségetvétel, valamint Bosznia és Hercegovina közigazgatásának költségesítését, egymást éri a sok vita, ér, logica, tomatos is kezdte kiállni. Parisba indultak a kailliflátra, de utközben Kossuth Lajos osz hazánkftat is meglátogatta.

A kirándulás vezetője, Dolnay Gyula, ott volt mar egy órákor a peronnon s osztogatta a vasuti jegyeiket a megkésztett uttársáknak. Soly-mossy Elek felebaráti szeretettel támogatta őt e munkájában, míg a rendező-bizottság többi tagja a türelmetlenkedőket és aggodókat iparkodtak megnyugtanni. Az óriás társaságot harminchégy huszonöt vagy eszortra osztották s adtak mindenkihez külön vezetőt, a ki a hosszú után végrehajtja lesz a rendezésig uttasításait. A csoport ezek közül nagy részét és szilmonok közt gyűjtöttek össze a peronnon a maguk nyitva s ugyanelek sok hajuk volt, mert tömördek olyan ember akadt, a ki egy-egy földihez vagy ismereshez sem eszortba kívánkozott.

Az első vonatnak, melyet huszonöt masodostóllyu kocsióbl állítottak össze, Polonyi Géza képviselő, a második, egy új hosszúnak, Molnar Antal képviselő volt a páranosnoka. A kiránduló a két páranosnokat ostromotlak legjobban, sokszor igen füres kívánságokkal is. Az első vonat szallottak az úr a 1—16, eszortok tagjai s ezzel indult Hedfy Ignacz képviselő is, a ki Velenzében elszakadt társaságtól és Turinba is, hogy Kossuth Lajosnak megbeszérje a fogadás részleteit. A mikor a vonat megindult, az utasok és besuzók nagy lelkesedéssel éltették Kossuth Lajost s a nagy számozott nevet hangozották a második indulások is.

A központi pályaházból is indult ma kilóna vonat Paris felé. Az államasutvasz menetjegyjóra szállított el délelött tizen egy órákor egy négyászötven főnyi társaságot, mely Svajcezon keresztül utazik a franciaia fővárosba. E vonat vízi a fedőrisz inasokérdé is, a ki Velenzében a többi kiránduló jobbra földírtókörök, tanárok, bírák és kereskedők.

A Turini látogatást sokan politiaii ügyekkel hozak összekötötték, azonban ezen látogatásnak semmi egyéb célja nem lehet, minthogy a kirándulónak nagy házkánfia iranti tiszteletüket szemlélésen kifejezhessek.

»En határozom meg a helyet s időt, s marótt kellene lennem.«

Tolnay egy lépést tett a szobába, kezével azon szék karjára támaszkodva, mely az oroszt tett eléje, megordta. A báró huszonnyolc éves lehellett, de élénk modorra miatt kevesebbek tal szék. Kiszóntet kifejezésteljes szemcinke, — feketék szemek telve ívny tűzrel, — s karusa szépen nem tormentek, csinos férfi volt, noha arca nem láta szabályos, sem termete nem emelkedék felül a közép magasságon.

»Mondok valmit,« tolytarta Dr. Kokovics — miután pár percig eszmélődni látszott, mintegy rendezve fejében gondolatait; »sok vizet kell adnunk az angol lordnak a vizet minden celybe — vízet inni, vízet hallgatni, vízet mosdanni, vízet lenyelni, vízet sziszteni — az mit az angolok legjobban szeretnek — mosdani — mosdani egész nap szímet nélkül. — Nagyon különös ezek az angolok, a monda saját kezeire tekintve, gondolván, mily jól érzik ezek magokat szappan s víz nélkül is.«

»Valószínű, hogy vízbe fojtja magát, edes Kokovics,« viszon a fiatal báró ásitással fejezte ki unalmát.

»Ah, nem báróur, a víz boldogga fojtja őt tenni, — hogy is hívják a lordot?«

»Ouaré, a monda Funk.«

»Howard,« igazdta ki a báró.

Dr. Funk helyben hagyta a székét.

Mi a báró vendéget illeti, ki a mult éjjel érkezett, folytatta Kokovics, »szoknak nem sok bárlasz, mert németek, s közmondos, hogy a német nő emulátja magát kötésével, s családja körében éri magát legpázzal. Nem hallotta báró ur nevéket.

lyét, noha előbb már többször is hallá eme leírását, s ujfért a ház közé temetve, mélabus gondolatba merülve ült, míg a kávéház ajtaja kinyílván, felbresszté őt merengéséből.

A német fírdó orvos, Funk, egy félénk, szelid férfiú lépett be, s román collegia szíves meghívására mellé ült az asztalhoz. Pár percz telt el társalgás közben a koszmárosné férjemeteléről, az új évad kilátásairól, s mas eddig előfordult kevésbé érdekes dolgokról.

»Nem hiszem, hogy a Christán több név lenne eddig feljegyezve husznal,« monda a román sóhajtva. »Sohán nem láttam ily késő kezdődő időt. Csudálom, ha e héten még várnának több vendéget. A bárónak tudni kell. De ki tudja hol jár ő most?«

»Kévséssel ezéltott lattam báró Tolnayt puszkájával vállán,« viszonzta Dr. Funk azt hiszem valami medvéről, vagy medvéről hallott hirt, de nem vagyok benne bizonyos.«

»Bár, bár Bukarestben maradtam volna 15-kéig,« monda a román élsimítva borzas haját homlokáról, — »most még itt nem tudok mit mondani. Láttán ön az angol lordot ki itt van? Az első angol vendég, ki ily messzire éjött.«

Dr. Funk megvallá, hogy ismeri az angol ladyt.

»Férje a mult éjjel érkezett,« bizonyítja a román, a mint mondják angol lord. Mivel fogja itt idejét tölteni, el nem képhetnem, még majd sonettekét ír. Utítsé! — utítsé! — nézd, nézd mi ez? Figyeljünk csak barátom! — E perczben az ajtó heves tasztással felrúrt, s egy nagy barna kutya jelent meg méltóságtelesen a szobában.

»Hol a gazdád pásza?« kérde a román a ku-

Helfi Ignác országgyűlési képviselő, a páris-turini kirándulás vezetője, ez ügyben a következő nyilatkozatot teszi közzé:

„Szemban azoknak a híreket, melyeket a turini-parisi kirándulásra vonatkozólag nemcsak a turini lapok írtak, kijelentem, hogy a nálam tartott rendezési értekezleten nemcsak hogy határozattal nem emlekedett az, hogy Kossuthnál polgármestertől egyáltalában szó ne váltassék, de a kérdés meg csak föl se hozott, lévén annyi gyengéség és tapintat minden tisztesség magyar emberben, hogy tudja, hogy nem a tisztelgők, hanem Kossuth Lajos az, a ki így természeti fogadtatással irányt ad a társaságunk.

Helfi Ignác.

Tanúgy.

Meghívó. A zalamegyei általános tanítói testület ez év február hójában június hó 15. és 16-án 9 órakor tartja. 16-án este 6 órakor előtérkező, 16-án reggel 9 órakor közgyűlés. Targyszorát: 1. Elnöki megnyitó 2. Elnöki jelentés az egyesület három éves működéséről. 3. Tapasztalatok a szociális népművelés terén. 4. Jelölés a szociális iskolai tanítói önkéntes tanár. 4. A kollektívák megvártatása — felolvasás Gótzler Endre néprajzi tanulmány. 5. Az alapszabály módosítása. 6. Indítványok tárgyalása. 7. Tisztségváltás. 8. Az értekezlet lezárása. 9. Június 5. U. d. v. a r. d. y. g. n. az ez tanterületi elnök.

Nepiskolai vizsga. Mult hó 17-én tartották meg a lentli III. IV. v. VI. H. osztálybeli nepiskolai tanulók vizsgája, melyen jelen voltak Imrei Sándor körjegyző, Thunhardt Antal orvos, fő. Vidos László plebánus, Horvath Győző varosbíró, Eitner Ferencz, Csank Pál, Szabó Ignác, Mihályovics Ferencz, Beznaiovics József, Takacs Ferencz, Czukker Lajos urak. — A vizsga reggel 10 órakor vette kezdetét és tartott d. n. 1 óráig. Melyet Berenyi Miklós főtanító ur vezetett; órom volt némi a gyermekek bizalmát és szeretettel lelkes tanítójukiránt; ki mint atya gyermekei között leereszködő nyedsággal, szeretettel kérdező tanítványait, kik jó kedvvel bátran és teljes szabotossággal fedték a nehezre kérdésekre is. — Ismerve a íont vezetők főtanító urnak fáradhatatlan szorgalmát és buzgalma, meglepnek az a fényes eredmény, melyet ez osztály növendékei felmutattak, és örömmel hangoztatott, hogy a vizsga igen jól sikerült. — Az iskolázás, mint mindig, egy- a szorgalmas tanulók között is a legkedvezőbb feltételűt adta, mert az a jelenlétvett vendégek előtt. — Az alkalommal Fő. Vidos László plebánus ur a növendékek névnapit üdvözlettel és szép köszorvart lepték meg. — A lelkes tanítók és tanítványbarátok az Isten igen soká éltesse.

N. M.

Különfélek.

Brunner József városunk szülöttje, folyó hó 3-án nyerte d. a bécsi orvosi egyetemen, tudori oklevélét. Gratulálunk!

„Mohr, egy emlékszem, úgy van beírva, Mohr Ascedina asszonyság, született Draskóczy Damianovics grófné, vagy valami ilyen bohóság, s ha jól emlékszem fiával s leányával. Latta valaki a leányt?”

Senki sem látta meg.

„Turelem,” mondta Tolnay, felvette lábát a szék kocsijára, s meggizgítja a köcsögöt vállán, s egy leány nem maradhat sokáig rejtve. Pasa, menjünk!”

„Hat csakugyan elmeagy baró ur, mondta Dr. Kovács kedvetlenül, midőn a magyar főr megkötődött s kutyanjak fittytette. „Mit nyomoz? Medvet?”

„Valószínűleg — valami,” ismétlé a roman össze vonva szemöldökét s érzélgő arcotól öltve. „Ő baró őn nagyon vakmerő vadászunk látszik. Medve s más egyéb jó idősültesnek mind addig, míg Trpshosa hercegnő nem szerencséselté a völgyet megjelensével.”

„Baró felteve tollas kalapját, s megrögzött homlokán: „Bohoság Kovács, töredék a saját ügyével, azt hiszem, annak is van elég foglalkozni valója,” s megkísérelt bosszusán összefoglalni homlokát, s mint kalapját fejébe nyomta; de szemé szikrázott, az egy kifejezését mosoly arca meg zsebbé tette, s fehér fogorsója éles cillentet képezett fekete hajával.

„Sok szerencsés baró,” kiálta Kovács, midőn Tolnay elért az ajtót, míg Pasa vérszomság dühében előre rohant, mintha már érezné a medve nyomát.

„A szerencse soha sem hiányzik,” viszonozta Tolnay, miadatt kélpett az ajfom, s tova indult a társai alkonyában, meg pásza póráza fűzetve, hogy tulbuzgóságtól mérsékelje, nyugodtan haladt gazdája sarkában.

(Folytatás következik.)

Kéremlem. Tisztelettel felhívjuk mindazon előfizetőinket, kik még ez ideig a lap előfizetési díjával hátralelkesbann vannak. Az elveszekedjenek annak mielőbbi bekaldésére.

A kiad hivatal.

Roppant hősről panaszkodtak az idén. Pedig mi még ez a hősről azokhoz képest, melyeket a kronika régebbi időkől feljegyzett, így 1303. és 1304-ben a Rajna, Loire és a Szajna kiadattak; 1705-ben némely francia tártományban oly rettenetes hősről volt, hogy déli 12 és 1 óra közt senki sem mert kimenőni az utcára; 1877-ben pedig becsuktak a boltokat s három ónóra a színházakat is, mert senki sem mert az utcára menni. Ugyan ezben Holománban a hősről arra kényszerítette az embereket, hogy a föld alá bújjanak. 1793-ban minden idezők kiastott, a fákban a gyümölcs borsé száradt, a butorok a lakásokban megpedeztek, s a friss hús egy óra alatt megromlott.

Juniális Keszthelyen — a Hevizen. Mult hó 22-én a Hevizen szeszabasu nyári mulatság tartott. — A mulatság a legdurulibb kedvelkedésű s lehetetlen volt a derült homlokban megcsak egy felhőkész is észre venni; de ez természetesen is az ifjúság kora életében az, mely az órom és a mulatság, Dunaszék, Mariska, Cseregyőn és novék; Dunaszék, Mariska, Cseregyőn, Filátp Kalmán, Gárgay Vidané, és Jany, Hajdú Sándor, Hanty Karolyné, Hely Antalné, Kacsóvszék Honka, Kis Margit, Klass Vilma, Kovács novék (Simeg), Kummer Rozsika, Marjóné és novék (N-Kámán), Magyar Matilda, Mojkóné és novék (Simeg), Németh János (Órs), Puly Jánosné és Irén, Ifju Reischl Venczelné és Irma, Rom Erzsike, Saary Venczelné és Piroksa, öz. Szék Laszlóné, Somosich Katinka, Stefanits novék, Stocker Antalné, Svastics novék (Tomaj), Takacs Imréné, Takacs novék (Duhaj), Takacs Mariska (Simeg), Vetrýsné és novék, Vlastis Sándorné (Szekesfővárnán), Zarkovicsné és novék. — Az első novék 40 pár tanzolta a szórakozás mulatság mindaddig tartott, míg ama acheri, finomabb s mondhatni s-elleni anyagu botlott, mely napot világgát délben malaszt hirtó sugarakkal mely kebel olvaszó holdat szolgáltalt alkonyára, csillagokként ragyogtatta éjélet, szelid, mosolygó genuzikkal nem hajolta a föld felébe s lelek ifjú hajtát nem hozott fel annak éje utan mindenki iparkodott fáradalmi kipihenésé végett nyugalmat otthonban patyolat alig felkérés s midőn a mamorító gözökből kijött, mivel a világon minden oly mulandó emléksüllyt ugyan mi maradhat? Tulan egy, még 10 óra letelté a fényes ólvető foszlányai, az el darabban hazá szállított legyező föld maradványai és néhány elchavart virág. — I. K.

— **Az özvegy tronörökösné birtoka.** Hogy Stefánia özvegy tronörökösné nem megy vissza szüléhez Belgimba, annak legújabb bizonyossága az a hír, hogy birtokot akar vásárolni Ausztriában. Payerbach közelében akarja megvenni a mulhófi uradalmat s hír szerint már alkudozásban is van H e r t b e r g lovaggal a birtokosban.

Kossuth Lajos a fővárosi lapokban közzétett arról hazai? Ugye, maganlevélet intézett H e l f i g n á c z országgyűlési képviselőhöz, melyben a következők közzétételét kéri: „Mégint küldök egy magyar penes levelet, megis csak minden fogadalmat meghalad ez a székletura. Kérem, igazságon a lapokba egy kis felszólalást, akar az én nevemben, akar a magácban, egy érdekeltem, hogy engem nem zúnnék meg örökös segélykérőkkel zaklatni a hazából, ambar már ismételve kijelentem, hogy nincs módosba segélyem. E zaklatások közt a Legzobosnátok is, hogy 48-iki betűjegyeket küldök hozom, bevalósítsanak kerék. Kijelentem, hogy a betűjegyeket a nyelvet egyáltalán nem érdekeltem tekintem, nem fogok felírni tudomást venni, és sem megtartatás, sem visszaküldésükre nem vállalkozom. — S kerje fel én, instálom, egy a fővárosi, mint a

vidéki lapokat, hogy e nyilatkozatom felvételével engem e kellemetlen zaklatásoktól megmenekül segítségemre.

Sikászok postahivatalko. Fleischnann

Károly győri gyapjúkereskedő, a mult héten 500 frittal terhes s Komáromi czimzett levelet adott fel a győri postahivatalko. Mult hó 9-án reggel Fleischnann lakasan megjelent egy fiatal ur és azon nap Komáromba utazott Fleischnann nejének bemutatva magát, mint komáromi póstászt; egyuttal előadta, hogy ő a 500 frtos level pentármatlan elszikkasztotta s meg kért tőle, hogy anyjára való tekintettel ne tegyék ellené feljelentést. Hararozott választ Fleischnanné nem adott, hanem a történetek elmondandó, a legközelebbi vonattal Komáromba utazott férjéhez, aki azonnal visszatért Győrbe és a postán bejelentett levelet a Komáromi győri postahivatalko rögzítőszolgáztól Komáromba, ahol a szikkasztó már letartóztatott. Mielőtt a hivatalt postázt Győrbe ment volna, először a level cizmzettjénél, aki Komárom mellett duszagd fölirtokbott, keresett segítséget és irgalmat, amit azonban ott sem kapott.

*. **Ejnyejes.** Tripolyzsi László főmérnök bajos leányt M a r g i t kisasszonyt, djegyezte mult hó 16-án Kollár József O-Becsen. Tartós s felhőtlen boldogságot kívánunk e frigyhez.

Villamospás. A mult napokban duhögött nagy zivatarok a Komáromi Szigeten a villám egy gyermeket agyon szétlött, ki az első elő fia mentkelt.

Mulatság. A Kerka-Némétali önkéntes tüzölő egylet mult hó 23-án tartotta meg nyári mulatságát, — mely a zarándak a rozsz idő miatt — meglegelőtlen sikerült. — A mulatságok felülfejték: Palach Lipót, Or Ignác, Szabó János 10—10 Orbán Károly 30 kr, Tóth Adám 10 kr, Sta novszki Nándor körörcs 1 fr 30 kr, Saly János (Csesztryg, Kázár Ferencz 70—70 kr, Kőssa György, Bendekovics Ferencz, Filo Ferencz 50—50 kr, Ségő Ed 70 kr, Marjostest N. 50 kr, Székess 6 fr 30 kr. — Fozadéka a nemes szüva alakozok az egyet halás köszöntött. — O. K.

A saska és a rozszasznú seregely. Chernel István Sopronban lakó természetbuzvar a következőket írja: »A zét saskajárás, mely hazánk több vidékét sújtja, felkelté a valószínűséget, hogy a természet megzavart egyensúlyát maga a természet fogja szabályozni. Ep úgy, mint a felzárpadott erdegek nyomán a ragadozó madarak szokatlan mennyiségben jelennek meg, a saskák tulzaporadást követni szokta a rozszasznú seregely tömeges vandorlása, egy a mint ez 1876-ban egész Közép-Európában történt, midőn a szóban forgó „Sziárit és Közép-Ázsiát lakó madarak vendégvárosra léptek atlatogtak hozzánk, Ferdinand bolgar fejedelem már észlelte is ezereke rugó csapatokat Szofia környékén és Brusina zagrabi tartól ő látott példányt kapott, melyeket egy, körül-belül szövet tevé csapatból, Horvátországban ejtettek el. — Idejében felhívom a figyelmet e zsmányos megjelenésre s azzal a kéressel fordulok mindazokhoz, kiknek alkalmuk lesz e madarakat megfigyelni, hogy sziveskedjenek következő kérdéseimre feléve, annak idején észlelték rozszasznú seregelyt? Mikor jelennek meg a madarak? Hol tartózkodtak? Mit számban voltak? 4. Volt-e a vidéken saskajárás? 5. Meddig maradtak a rozszasznú seregelyek egy helyen? Ezen kívül szükséges még a földrajzi hely megjelölése, de barmi más észlelet is szivesen veszek. Tájékozatlanság szolgáljon a madár leírása, hogy a hím hata és altéste szép rozszasznú. Férf, nyaka, begye, szárnyai, farka fekete kekus zöldesen zomancozott. Fején fekete bóbítat volt. Csore rozszasznú. lábál húszúncuk. A tojó hasonlít a hímhez, csakohgy a bóbítaja rövidbőbb s a test rozszasznú barnas fehére játszik. A fiatalok piszkos sarkúbe játszó rozszasznúak, közelebből nést aletűk világosabb, torok, begye, feheres; szárnyak s a fark sötétbarna, a külső szárnyfedők tollak rozszasznúak szegettek. Csörük sargas barna, hegyén fekete. Termetre a rozszasznú seregely egyezik a mi közönséges seregelyekkel, egy a mint ez csapatban jár, igen gyakran honi rokónakban társaságban. A megfigyelések eredményét Chernel Istvánnak Sopronba küldendő.

Halaözlos. S z e z s e z s e z Pál szaloniki plebánus négy napig a betegeskedés után mult hó 26-án 00 órában meghalt. A 50 kórhogult 1829-ben született Hosszszegen Léká mellett, s lezúndott, Fergelében és Lékán kaplankodván, meg a szaloniki plebánia 1864-ben el nyerte. — Legyen könnyű neki a hant, mely porait fed!

Tüz. Alsó-Lendván e hó 4-én este fél 9 órakor K. Hájós Mihály, ügyvéd hazánál a hátulso épület kigyúladt, a mely fa-szindelyes volt, a teteje télen szénával. Az alsó-lendváni önk. tiszóti egylet 17 éves működése alatt már sokszor megmutatta tiszóti-életének tevékenységét, de olyan esoda munkát, mit az említtet tiszóti-életét, bámulatra méltó. Az egy épülettel összeragasztott szintén fa-szindelyvel fedett nagy istálló és csútt tökéletesen a tűz marteakától megmenekült, úgy az alig három lépés távolságra eső szintén fa-szindelyes épületeket megvédték. Az igazságilag meggyőzőleg mindnyájan dicséretet érdemelnek, a város tisztelt polgárai is, úgy szervertet hölgyek, kik igazán a vesztély idején egyetértéssel közreműködtek fogadták tőlünk, kik lelkünkben voltunk a tűzhoz fáradságokért ember-ember-barati közönségünk!

Egy szomszéd.

Tudósítónknak a tiszóti-egylet váronkózi dicséretét mi is alá írjuk, azonban ez alkalommal nem mellozhatunk el egy sajnálandó körülményt. Nemlenni, t. i. hogy állítólag akadt volna olyan kut tulajdonos is, aki a közönség elől elzarta a kutját. Ha ez igaz mindenesetre megroavt érdemel. Tartsuk szemelőt a példabeszédet: »Ha mar rajtam, holnap máson.« Arra törekedjünk tehát, hogy vesztélyben forgó embertársaink iránt részvételt legyünk, s hogy rajta teljes erőnkkel segítsünk.

Temetés. Falaszi József pétésház ispn temetése július hó 2-án nagyszámú közönség részvétel mellett ment végre. Ott voltak a végtszónagok karsztári, az uradalmi tisztelt felszámaban, valamint Alsó-Lendvári több tiszóti és baráti költi. Devegye és négy gyermeke zsanókkal a boldogulat, Örök álmá legyen zavartalan.

A Parisha kiránduló társaság folyó évi július hó 2-án este 9 óra után városunk mellett — írja esáktornyai leveleznők — két külön vonaton elhaladtak. — Első és főceéljük a világkiállítás megtekintésén kívül az hogy nagy hazánkiakat: Kossuth Lajos meglátogassák és tisztelegjenek előtte. . . . Mikor a mi határvonalunkon elhaladtak — melto ovatióban részszeltek. A pályán mellett utonnan épült kőpézeti díszes épület ki volt világítva és a mellette levő kertjében sorban fáikkalak kezükben a sor közepeán a zászlótartókkal. A Kossuth Lajos azt izente: dalt énekeltek a kepezkedés és a nagyszámaban összegyűlt közönség. — Városunkból is Vollak Rezsőné urnó, Vollak Rezső ügyvéd, Cziegler Kálmán közejgyész és Strahfa F. urak csatlakoztak a kirándulókhöz. — Szerencsés utat kívánunk!

Baross Gábor miniszter könyomatú sikerült arsejpe jelent meg Beck F. budapesti kö-

nyomdász műintézetében. — Az arsejpeket, mint eddig legsikerültebbet maga a miniszter is elfogadta. A kép arra darabonként 40 kr. Utánvet mellett megrendelhető a kiadó nyomdászban. Budapesti vevőkörút 1.

Hely-világítás. Az Alsó-Lendváli királyi legutóbbi számbában egy közölemény jelent meg, hogy a »Szóchejny forrás« közelében egy földmies, egy újabb forrást talált fel, mely a »Szóchejny forrás« jóságára névvel felílti mind. — Ezen közből híre mi megismerés meggyőződés szerzven azt találjuk, hogy ezen újonnan feltalált savanya víz nem egyéb egy kén-savval telt minden asvány tartalom nélküli puszta. Mi azt véljük, hogy egy általunk igen ismert egy-eltől származik, ki másképp nekünk aztani nem tud, így mozdán akára jehánzsára híreinket megmutatni. — Vagy nem volna igaznak? Bocsánat ha a sorok által alkalmatlankodunk, de nem lehet oly híre, mely a városunkban egészen elüt és csakis roz-zandának kudarósa lenne, elhalgatónk. — Szives helyreigazítását kérvő, vagyunk önszinte tisztelt Szóchejnyon, (Petancé) 1887. július hó 3-án. Vojler József helyett Trajcsényi Károly a »Szóchejny forrás« utasgy.

— **Sümegek** mult hó 16-án a jótékonyko egyesület által rendezett tombolan utolagosan felülvezett Vöröss K. Imre ur 1 lírtot. — Miért közönséget mond a rendezőség.

Lopás. Tudósítónk arról értesít, hogy *Mohar Elek* esáktornyai uradalmi ügyvédöt f. hó 4-5. éjél ismeretlen tetesek az öblakok illette a redők kézfésztése után a szobába hatoltak be, s onnan a követőkkel észlelték a tulajdonlást. A 12 órára azant elhívték és börtömet, az árka kizsárolással szentén S. helyett elítélte, a nagy levesemréi kandi, egy arany óra, lauca, több gyűrűk igaz gyöngyök kirakva, több kárperecz csak közöl egyik régi vasit hatósághoz volt összállítva. — A tetesek elint a nyomozás megindultat.

CSARNOK.

Arsejpepedhez.

*Mi lenne szöb, mi bujolóbb
Mint kedves képal unokány?
Mint én drágább s zundóbb,
Mint tiszta szívű erzem??*

*Szép is kedves az emléked,
Melyet töled drábolok,
Inyádot hegyes szivedet
Legdrágább kincsset választok.
Muraszombát, 1889. június hó 28-án.
Hartmann János.*

Közgazdaság.

Gazdasági viszonyaink. Egy gazdaságtól vetük a következő sorokat: »Videinket valóban pár év óta — a gazdalkodás terén — érzékeny

esapokos érik. Most már 3-4 év óta boraink — videinkönk — nem a legjobban teremnek; de a mi keves terem is — nem a legjobb. Az idén a szőlőhegyek igen szépen mutatkoztak, de korán be jött a forró melegség s a hegyeken legnagyobbrésze a szőlőnek esült. — Ennek következtében ha mas esapástól mentve lesz — csak két termés számíthatunk. . . . Buzánkban a közepetérre van. . . . Rozsaink egyáltalán a tavaszezal igen szépek voltak; míg ellenben a mákor itt az aratás idején — látjuk hogy majdnem áres kalászt kell csépeletünk. Sok helyt alig káppák vissza az elvetett magot. . . . Az ősz árpa meglehetősen volt — míg a tavaszi igen silány. . . . Kukoriczeink meg ez idén se nem és abban e reményben kell lennünk; hogy videinkön mint rendezésen egy törés is a legelőt elmei ezidők fogjuk képezni — különösen az alsóbb osztalynál. . . . Cyumölésenk az egy idő kivételével nagyon keves van. . . . A szénából bő teremünk volt és reményünk van; hogy sarkun is meglehetősen terem. — Jövő tudósításomban bővebben. *Egy gazdaság.*

Nyíltér.

Nyilvános köszönet.

A t. évi július 4-én istálmánál kiütött tűz alkalmával — az alsó lendvái derek tűzoltó-egyletnek párját ritkító s eredményes közreműködéséért, igen tisztelt polgártársaim és barátainak pedig széles támogatást — hálás köszönetet mondani kötelességemnek ismerem.
Alsó-Lendva, 1889. június 6.
Hajos Árvihaly.

* E rovat alatt közöltétek nem vállal felelősséget a Szerkesztőség.

Szerkesztői üzenetek.

N. M. urnak Kerka-Teskanál. A beküldött tudósítást felhasználjuk. Ha az ott történi események ezant verünk tudatja — úgy tiszteletkérdésnyál szivesen szólnának.
O. K. urnak Kerka-Nemfnyál. A jótékonykodás iránti tekintetből lapunkban helyet sorítottunk — küldeményének.

Kiadói szó.

S. J. urnak Csesztény. Ha megfelel a valószínűség mondott szavai egy beklüldendő cikket a »Nyíltér« rovatában közölni fogjuk. — De a felelősség önt terheli.

H I R D E T É S E K.

Darvasy Károly udvari szijgyártónál

EGYEDÜLI FŐKARTÁRA A HIRNEVES „NEMECSEK” FÉLE BŐRMECSÉS ÉS VEGYÉSZETI MELLÉKTÁRGYAKNAK BUDAPESTI KÖZONAHÉREZEG UTZA II. SZ.

Nemecsek J. urnak Budapestesen

Ö csász. és kir. fensége József főherczeg főudvari hivatalától

Ezennel bizonyítom, hogy fekte bőrköncöse a főherczegi istállók számára szállítatik és általam löszerszámok bekenésére használtatni elrendeltetvén, mindaddig jó sikerrel alkalmaztatott, és a löszerszámok gondozására alkalmasnak találtatott.

Földmívelés. ipar-, kereskedelmi magy. kir. minisztertől

Ertesitem Önt, hogy az Ön által gyártott fekte bőrköncöse a m. kir. alladalmi lönyésintézetekben használatba vétetvén, a beérkezett jelentések szerint egy börszerszámok és csizmak puhtására és vízhatlan tételére, valamint a kopott bőr színéek fölfrísztésére minden eddigi használt bőrköncösnél jobbnak bizonyult.

A miniszter megbízásából:

Reitz Frigyes.

Ezennel bizonyítom, hogy gyártmányai házammal használtatván, minden tekintetben kitünőeknek bizonyultak Gróf Khuen Hédervary Károly horváth bán. — Es még számos elismerő irat a többek közt: T. Elek Gyula gróf, Károlyi Gyula gróf, Sza páry Géza gróf stb. elismerő levele kezkesedik a Nemecsek féle bőrköncös és bőrlack fölülmulhatlan jószágáról és hasznáról, különösen a bőr felfrísztés, fényesség és puhává tétel körül, minden bőrnemre, löszerszáma, hintókára, bőrszekek és divánokra, vadász és fegyvertáskákra, csizmak és cipzőkre stb.

Árnk: Fekte bőrköncös: badogdobozban, egy kilo 1 lírt 20 kr., fél kilo 60 kr. — Sarga bőrköncös: sarga bőrré, nyeregre, egy kilo 1 lírt 20 kr., fél kilo 60 kr. — Fekte viasz: amitől a bőr elénk szint kap darabja 1 lírt, kisebb 50 kr. — Kettős velenzei bőrlack: ragyogó fényt kölcsönöz 1 literes üveg 3 lírt, fél liter 1 lírt 50 kr. — Sarga bőrlack: 1 literes üveggel 4 lírt. — Géphajtó szíjkecs: 1 kilo 1 lírt 40 kr., fél kilo 70 kr.

Egyedüli főkartár Budapestesen DARVASY KÁROLY udvari szijgyártónál
Budapest Közonahérezeg utca II. sz., hová a megrendelések intézendők.